

СИСТЕМА СУБ'ЄКТІВ ОРГАНІЗАЦІЇ ВЗАЄМОДІЇ ПОЛІЦІЇ З ГРОМАДСЬКІСТЮ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

НАЙДА Віталій Олегович - аспірант Харківського національного університету внутрішніх справ

<https://orcid.org/0000-0003-3072-7326>,

УДК 351.74(477)

DOI 10.32782/NP.2023.4.36

У статті наголошено на тому, що в ході аналізу процесу взаємодії поліції з громадськістю важливим є виокремлення тих основних суб'єктів, які приводять цей процес у рух, підтримуючи його системність та різноплановість, а також його динамічний розвиток.

Зазначено, що під суб'єктами організації взаємодії поліції з громадськістю доречно розуміти органи публічної влади (посадових осіб) та інститути громадянського суспільства, які є незалежними та політично неупередженими та спрямовують свою суспільно-корисну та законну діяльність на надання послуг населенню із широким та взаємовигідним залученням до такої діяльності представників поліції та громадськості на засадах партнерства.

До кола таких суб'єктів доречно віднести: Президента України, який виступає гарантом загальнонаціонального спротиву, забезпечення обороноздатності держави та реалізації стратегічного курсу на повернення всіх тимчасово окупованих територій України; Верховну Раду України; Кабінет Міністрів України; Міністерство внутрішніх справ України; органи і підрозділи поліції; військові адміністрації населених пунктів; зарубіжних експертів та представників міжнародних організацій, які надають політично неупереджену, сформовану на основі аналізу досвіду різних країн світу оцінку діяльності як органів і підрозділів поліції, так і громадськості; засоби масової інформації, які формують інформаційне середовище, у межах якого висвітлюється інформація про заплановані та проведені заходи взаємодії поліції з громадськістю; приватних акторів у

медіа-просторі (блогерів, лідерів думок у соціальних мережах); окремих митців та творчі спільки, які в ході організації та проведення виступів, концертів, виставок торкаються різних значущих в контексті взаємодії поліції з громадськістю питань; релігійні організації, капеланів поліції та військових капеланів, які активно організують зустрічі з працівниками та здобувачами закладів вищої освіти, практичними поліцейськими та громадськістю; заклади вищої освіти, які регулярно організують всеукраїнські та міжнародні науково-практичні конференції, круглі столи та інші заходи, до організації та проведення яких широко залучаються представники громадськості та поліції; науковці та наукові колективи (школи); громадські об'єднання, зокрема волонтерські і благодійні організації.

Ключові слова: взаємодія, адміністративно-правові засади, поліція, громадськість, воєнний стан, система суб'єктів організації взаємодії, зарубіжний досвід, удосконалення.

Постановка проблеми

У ході аналізу процесу взаємодії поліції з громадськістю важливим є виокремлення тих основних суб'єктів, які приводять цей процес у рух, підтримуючи його системність та різноплановість, а також його динамічний розвиток. Адже як вітчизняні органи і підрозділи поліції, так і сучасна громадськість відкриті для діалогу та партнерства з усіма зацікавленими суб'єктами, модернізуючи та пристосовуючи свою діяльність до новітніх соціально-економічних та безпекових

реалій воєнного стану. Так, «поліція стає невід'ємною частиною громади, її культурної, соціальної сфери, а громадськість, відповідно, з власної ініціативи, усвідомлюючи потреби громади, розробляє соціальні ініціативи, спрямовані на взаємодію з поліцією, проводить тренінги, моніторинг інтернет-простору, залучається до допомоги поліції у ролі перекладачів, понятих, статистів, учасників пошукових операцій безвісно зниклих осіб тощо» [1, с. 35].

Стан дослідження теми

У вітчизняній науковій думці окремим проблемним аспектам взаємодії поліції з громадськістю приділялась увага різними науковцями. Зокрема, до цієї проблематики звертались О. М. Бандурка, О. І. Безпалова, О. П. Гетьманець, В. Г. Гриценко, С. М. Гусаров, О. В. Джафарова, О. М. Джужа, О. Ю. Дрозд, С. С. Засунько, І. В. Зогуля, П. М. Каркач, О. М. Ключев, А. Т. Комзюк, С. І. Корсун, Р. В. Миронюк, О. М. Музичук, Є. К. Паніотов, О. Ю. Прокопенко, О. Ю. Синявська, А. О. Собакарь, Є. Ю. Соболь, В. В. Сокуренько та багато інших. Втім, незважаючи на чималу кількість наукових здобутків, вчені фактично поза своєю увагою залишили проблемні питання діяльності суб'єктів організації взаємодії поліції з громадськістю в умовах воєнного стану.

Мета і завдання дослідження

Мета статті полягає в тому, щоб визначити основних суб'єктів організації взаємодії поліції з громадськістю в умовах воєнного стану. Для досягнення вказаної мети необхідно вирішити такі завдання: сформулювати авторське визначення суб'єкта організації взаємодії поліції з громадськістю; проаналізувати діяльність окремих суб'єктів організації взаємодії поліції з громадськістю в умовах воєнного стану.

Наукова новизна дослідження полягає в тому, що в його межах було вперше проведено комплексний аналіз діяльності суб'єктів організації взаємодії поліції з громадськістю з урахуванням специфічних безпекових викликів воєнного стану.

Виклад основного матеріалу

Згідно з Великим енциклопедичним юридичним словником категорія «суб'єкт права» розглядається як «учасник правовідносин та як носій юридичних прав та обов'язків» [2, с. 860].

З філософської точки зору, представленій у роботах Жака Лакана, суб'єкт за своєю сутністю є розщепленим суб'єктом, який своєю символічною конструкцією розділений на явний суб'єкт та суб'єкт несвідомого [3, с. 283].

Водночас під категорією «суб'єкти організації взаємодії поліції з громадськістю» ми розуміємо органи публічної влади (посадових осіб) та інститути громадянського суспільства, які є незалежними та політично неупередженими та спрямовують свою суспільно-корисну та законну діяльність на надання послуг населенню із широким та взаємовигідним залученням до такої діяльності представників поліції та громадськості на засадах партнерства.

Першим із таких суб'єктів є Президент України. Згідно з Конституцією України «Президент України є гарантом державного суверенітету, територіальної цілісності України, додержання Конституції України, прав і свобод людини і громадянина. Президент України є гарантом реалізації стратегічного курсу держави на набуття повноправного членства України в Європейському Союзі та в Організації Північноатлантичного договору» [4]. Водночас варто наголосити, що в умовах воєнного стану Президент України також виступає гарантом загальнонаціонального спротиву, забезпечення обороноздатності держави та реалізації стратегічного курсу на повернення всіх тимчасово окупованих територій України.

Особливим інструментом, який також визначає роль Президента України як суб'єкта організації взаємодії поліції з громадськістю, є електронні петиції на сайті офіційного інтернет-представництва Президента України. Електронні петиції набули надзвичайно широкого застосування саме в умовах воєнного стану з огляду на динамічне зростання кількості та масштабів соціально-економічних та безпекових проблем населення. Також в умовах російсько-української війни

набули значного поширення петиції Президенту України щодо присвоєння звання Героя України вітчизняним захисникам та захисницям, у тому представникам і представницям спеціальних підрозділів поліції, які беруть активну участь у бойових діях.

Другим суб'єктом організації взаємодії поліції з громадськістю є Верховна Рада України, яка відповідно до Конституції України є «єдиним органом законодавчої влади в Україні» [4]. З огляду на це саме Верховна Рада України на рівні законів визначає основні засади взаємодії поліції з громадськістю, закріплює основи правового статусу поліції, формує на рівні нормативно-правових актів ті демократичні та соціально-орієнтовані рамки, яких необхідно дотримуватися всім іншим суб'єктам в ході взаємодії поліції з громадськістю. Водночас неможливо оминути увагою в контексті аналізу даного суб'єкта і діяльність окремих народних депутатів України, які в умовах воєнного стану проводять регулярні зустрічі з населенням, безпосередню участь у яких беруть як представники громадськості, так і поліції. Подібна робота парламентарів в округах, спрямована на виявлення найбільш актуальних для певної громади проблем, дозволяє визначити проблемні моменти в організації взаємодії поліції з громадськістю та в подальшому напрацювати ефективні шляхи їх вирішення в ході підготовки депутатських запитів компетентним посадовим особам і роботи у профільних комітетах.

Також при розгляді суб'єктів організації взаємодії поліції з громадськістю неможливо оминути увагою Кабінет Міністрів України. Х. Ао, Z. Tang та Q. Zhang зазначають, що довіра до уряду – це здатність уряду завоювати підтримку громадськості. Саме вплив і привабливість уряду, а також об'єктивний результат адміністративної спроможності уряду представляють авторитетність, демократичність, сервіс і правову конструкцію роботи уряду. Тим часом народна оцінка уряду відображає задоволеність і довіру людей до уряду. Розкриття інформації є ключем до добросовісного формування уряду та підвищення довіри до нього. Результати дослідження, проведеного науковцями, демонструють, що швидкість, обсяг, якість і

спосіб оприлюднення інформації мають великий вплив на процес управління, результативність управління та рівень громадської довіри до влади [5, с. 700].

Водночас центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України та який безпосередньо забезпечує формування державної політики в сфері правоохоронної діяльності, є Міністерство внутрішніх справ України. Окремі дослідники пропонують державну політику у сфері діяльності органів Міністерства внутрішніх справ України розглядати як цілеспрямовану та організаційну діяльність спеціально уповноважених державних органів та представників громадянського суспільства щодо визначення стратегічних цілей, завдань, форм і засобів їх досягнення у сфері правоохоронної діяльності [6, с. 164]. Важливо відзначити, що одним із ключових стратегічних пріоритетів органів Міністерства внутрішніх справ України відповідно до Комплексного стратегічного плану реформування органів правопорядку як частини сектору безпеки і оборони України на 2023-2027 роки є відкритість, прозорість, підзвітність і незалежність діяльності [7]. Подібне бачення вітчизняним законодавцем стратегії розвитку Міністерства внутрішніх справ України свідчить про орієнтацію на тісну взаємодію з громадськістю.

Ключовим у межах даного дисертаційного дослідження центральним органом виконавчої влади у складі Міністерства внутрішніх справ України є поліція. Важливо відмітити, що всі органи та підрозділи поліції тісно взаємодіють з населенням в ході виконання покладених на них повноважень, проте у межах як центрального органу управління поліцією, так і територіальних органів поліції функціонують і ті підрозділи, які долучаються саме до взаємодії з соціально активною громадськістю в ході визначення пріоритетів подальшої співпраці, розроблення спільних соціально-корисних ініціатив, проведення правопросвітницької роботи з різними категоріями населення тощо. Серед таких підрозділів варто виокремити відділи (сектори) комунікації, відділи (сектори) ювенальної превенції головних управ-

ліль Національної поліції в областях, управління патрульної поліції в областях у межах реалізації проєкту «Шкільний офіцер поліції», інспектори з дотримання прав людини, офіцери безпеки в закладах освіти тощо. Водночас наголошуємо, що задля того, щоб дані підрозділи виступали як суб'єкти організації взаємодії поліції з громадськістю важливим є їх розгляд у межах злагодженої системи взаємодії з громадськістю, комплексної стратегії розбудови такої системи, де кожному органу та підрозділу буде чітко визначено роль у межах комплексного механізму взаємодії.

Важливу роль відіграють і військові адміністрації населених пунктів, які «в умовах воєнного стану здійснюють повноваження із заслуховування інформації прокурорів та керівників органів Національної поліції про стан законності, боротьби із злочинністю, охорони громадської безпеки і порядку та результати діяльності на відповідній території» [8], у тому числі пов'язані із взаємодією з громадськістю.

У сучасній державі неможливо забезпечити стійкий розвиток, уникаючи міжнародного співробітництва. Особливо відчутною є міжнародна підтримка в умовах воєнного та надзвичайного стану. Тому окремим суб'єктом організації взаємодії поліції з громадськістю є міжнародне співтовариство та окремі зарубіжні експерти.

Можемо зазначити, що роль зарубіжних експертів та представників міжнародних організацій як окремого суб'єкта організації взаємодії поліції з громадськістю зводиться до надання політично неупередженої, сформованої на основі аналізу досвіду різних країн світу оцінки діяльності як органів і підрозділів поліції, так і громадськості, а також реалізації апробованих в інших державах світу методик, підходів та стратегій взаємодії поліції з громадськістю. Власне сама міжнародна практика «community policing» була поширена в Україні саме за рахунок активної підтримки цієї практики з боку зарубіжних партнерів, зокрема Консультативної місії Європейського Союзу в Україні.

Засоби масової інформації (далі – ЗМІ) є ще одним суб'єктом організації взаємодії поліції з громадськістю. С. Leggewie наголо-

шує, що стосовно інклюзії, публічної сфери та участі можна припустити спільну еволюцію ЗМІ та демократії. Починаючи з прямої демократії та громадянських обговорень у журналах, публічна сфера в країнах масової демократії базується на телекомунікаціях через електронні засоби масової інформації, які тепер перетворюються на індивідуальну масову комунікацію через Інтернет та веб-блоги. У цьому процесі пряма взаємодія та участь зменшуються, а залучення та публічність зростають [9].

ЗМІ як суб'єкт організації взаємодії поліції з громадськістю формують інформаційне середовище, у межах якого висвітлюється інформація про заплановані та проведені заходи. Саме це інформаційне середовище багато в чому виступає як фундамент досліджуваної нами взаємодії, у ході формування якого важливо враховувати цільову аудиторію, якій доносяться дані матеріали, її інтереси, цінності та прагнення, від чого напряду залежить її участь у запланованих заходах та вмотивованість долучитися до подальшої взаємодії. В умовах воєнного стану синергія та спрямованість інформаційних повідомлень на забезпечення національної безпеки досягається за рахунок інформаційного загальнодержавного марафону «Єдині новини».

Приватних акторів у медіа-просторі (блогерів, лідерів думок у соціальних мережах) ми розглядаємо як ще одного суб'єкта організації взаємодії поліції з громадськістю. С. Teng та Н. Chen вказують на те, що оскільки в останні роки блоги стали поширеними засобами масової інформації, кількість блогерів зросла в геометричній прогресії. Вивчення характеристик блогерів, таких як вік, стать, емоції тощо, останнім часом привернуло велику увагу [10]. Водночас ми звертаємо увагу на те, що відкритий доступ населення до висвітлення інформації сприяє появі значної маси контенту (повідомлень, відео-роликів), що характеризується непрофесійністю та недотриманням базових морально-етичних норм. З огляду на це постає потреба формування в суспільстві культури блогінгу, вироблення високих стандартів поведінки у соціальних мережах. При цьому важливими є не стільки жорсткі

заборони та обмеження, скільки державна підтримка блогерів, які спрямовують свою діяльність на національно-патріотичне виховання, розвиток мистецтва, підтримання високої морально-етичної та естетичної культури, за рахунок державних стипендій та грантів на здійснення подальшої інформаційно-просвітницької діяльності. Подібне визнання на рівні держави окремих блогерів та закладання високих зразків професійної поведінки сприятиме, на наше глибоке переконання, зменшенню індивідуалізму в поведінці блогерів, заохочуватиме їх, у тому числі й на рівні нематеріальних стимулів (не лише грошової винагороди за певну кількість переглядів), до об'єднання та взаємодії з громадськістю та поліцією.

Ще одним суб'єктом організації взаємодії поліції та громадськості є окремі митці та творчі спілки. Адже творчість втілює в собі креативні ідеї, тематичні образи, які можуть уособлювати основне покликання певної діяльності. Так, літературні твори дозволяють торкнутися більш глибоких аспектів особистості поліцейського та активного громадянина, їх становлення, розвитку, образів жертвності та самопожертви в ім'я захисту правопорядку, ніж повідомлення у засобах масової інформації. Великим впливом у світовому контексті наділене кіномистецтво, адже окремі кінострічки демонструють образи чесних, відповідальних та готових до співпраці поліцейських.

Окремими суб'єктами організації взаємодії поліції та громадськості виступають і релігійні організації. М. Chaves у своїй статті виокремлює три типи релігійних організацій: конгрегації, конфесійні організації (релігійні організації, які не є конгрегаціями, але в основному продукують релігію) і релігійні некомерційні організації (релігійні організації, які працюють переважно в функціональних сферах, відмінних від релігії) [11, с. 1523]. Згідно з Законом України «Про свободу совісті та релігійні організації» релігійними організаціями в Україні є релігійні громади, управління і центри, монастирі, релігійні братства, місіонерські товариства (місії), духовні навчальні заклади, а також об'єднання, що складаються з вищезазначених релігійних організацій. Релігійні

об'єднання представляються своїми центрами (управліннями) [12].

Значного потенціалу в умовах російсько-української війни набуває діяльність капеланів у ході налагодження взаємодії поліції з громадськістю. В Україні капеланський рух знайшов своє організаційне втілення в межах утворення та активного функціонування громадського формування «Капеланський патруль» як об'єднання капеланів, які «надають морально-психологічну та духовну підтримку працівникам правоохоронних підрозділів Національної поліції, Служби судової охорони, Департаменту виконання кримінальних покарань та Державній службі з надзвичайних ситуацій» [13]. Представники даного громадського формування активно організовують зустрічі з працівниками та здобувачами освіти закладів вищої освіти зі специфічними умовами навчання, практичними поліцейськими, громадськістю, а також зарубіжними партнерами з метою донесення важливості капеланського руху в діяльності вітчизняних правоохоронних органів.

У сучасній державі неможливо оминати діяльність закладів вищої освіти як суб'єктів організації взаємодії поліції та громадськості. Окремі науковці переконані, що заклад вищої освіти є типовою організацією, діяльність якої визначається інтересами зацікавлених сторін. Управління та розвиток закладу вищої освіти залежить від його відносин із зацікавленими сторонами та обмежується ними. Визнання, зміцнення та покращення взаємодії може сприяти розвитку університету [14, с. 811].

Сучасні українські заклади вищої освіти задля врахування інтересів широкого кола стейкхолдерів, привернення уваги потенційних абітурієнтів, створення емпіричного підґрунтя для наукових досліджень регулярно організовують всеукраїнські та міжнародні науково-практичні конференції, круглі столи, семінари, вебінари, тренінгові курси, школи, симпозіуми, колоквиуми, бінарні заняття, конкурси, навчальні практики здобувачів освіти, до організації та проведення яких широко залучаються представники громадськості та поліції як учасники, експерти, тренери, члени журі, а

також партнери, співпраця з якими носить регулярний характер та втілюється у науково-методичних рекомендаціях, матеріалах науково-практичних конференцій, спільних планах та стратегіях розвитку галузей знань та сфер практичної діяльності. Особливим потенціалом в налагодженні такої взаємодії володіють заклади вищої освіти зі специфічними умовами навчання, які здійснюють підготовку поліцейських.

Окремим суб'єктом організації взаємодії поліції з громадськістю, діяльність якого тісно пов'язана з академічним середовищем, проте є за своєю сутністю ініціативною та самостійною, виступає наукова спільнота. В Україні, як і в більшості країн світу, наукова діяльність переважно розвивається навколо закладів вищої освіти, відповідних кафедр, науково-дослідних лабораторій та інститутів. Проте діяльність науковців, формування наукових шкіл, сам процес наукового пошуку в сучасному його розумінні виходить далеко за межі закладів вищої освіти, представниками яких є окремі науковці. Ми розглядаємо ґрунтовні, комплексні, неупереджені дослідження як платформу взаємодії поліції з громадськістю у науковій площині, а також інструмент забезпечення розвитку такої взаємодії, у тому числі на основі дослідження зарубіжних практик та осмислення новітніх шляхів розбудови такої діяльності.

З огляду на стрімке зростання кількості зареєстрованих громадських об'єднань, зокрема волонтерських і благодійних організацій, після подій Революції гідності в Україні, а також з перших днів повномасштабного російського вторгнення на територію України останні відіграли надважливу роль у забезпечення обороноздатності держави та підтримці соціально-вразливих категорій населення. Дані організації за своєю сутністю є втіленням щоденної взаємодії та комунікації з широким колом вітчизняних та зарубіжних партнерів. Саме на такі організації припадає найбільша частка реалізованих соціальних проєктів, у тому числі у межах донорської допомоги, що з-поміж іншого охоплюють ініціативи щодо підвищення довіри до органів і підрозділів поліції, а також соціальної активності населення. Подібні організації надають населенню критично важ-

ливі для громадської активності знання та навички, виступають основними суб'єктами популяризації громадянської освіти, розвитку критичного мислення, вдосконалення навичок проєктного менеджменту серед громадськості, а також працівників поліції.

В умовах російсько-української війни особливого значення набуває громадська діяльність у віртуальному просторі, спрямована на об'єднання населення навколо ідей патріотизму та відданості державі, а також всебічну, у тому числі фінансову, підтримку Збройних сил України шляхом проведення зборів коштів в онлайн форматі, благодійних вебінарів та інших заходів. Основними організаторами подібних заходів виступають саме громадські організації [15, с. 388].

Висновки

Таким чином, у межах даної статті було зазначено, що в ході аналізу процесу взаємодії поліції з громадськістю важливим є виокремлення тих основних суб'єктів, які приводять цей процес у рух, підтримуючи його системність та різноплановість, а також його динамічний розвиток.

Під суб'єктами організації взаємодії поліції з громадськістю доречно розуміти органи публічної влади (посадових осіб) та інститути громадянського суспільства, які є незалежними та політично неупередженими та спрямовують свою суспільно-корисну та законну діяльність на надання послуг населенню із широким та взаємовигідним залученням до такої діяльності представників поліції та громадськості на засадах партнерства.

До кола таких суб'єктів доречно віднести: Президента України, який виступає гарантом загальнонаціонального спротиву, забезпечення обороноздатності держави та реалізації стратегічного курсу на повернення всіх тимчасово окупованих територій України; Верховну Раду України, яка на рівні законів визначає основні засади взаємодії поліції з громадськістю, закріплює основи правового статусу поліції, формує ті демократичні та соціально-орієнтовані рамки, яких необхідно дотримуватися всім іншим суб'єктам в ході взаємодії поліції з громадськістю; Кабінет Міністрів Украї-

ни, від швидкості, обсягу, якості і способу оприлюднення постанов і розпоряджень якого залежить результативність управління на місцях та рівень громадської довіри до поліції; Міністерство внутрішніх справ України, яке формує стратегічні пріоритети реформування органів правопорядку, визнаючи серед таких пріоритетів широке врахування інтересів громадськості; органи і підрозділи поліції; військові адміністрації населених пунктів; зарубіжних експертів та представників міжнародних організацій, які надають політично неупереджену, сформовану на основі аналізу досвіду різних країн світу оцінку діяльності як органів і підрозділів поліції, так і громадськості; засоби масової інформації, які формують інформаційне середовище, у межах якого висвітлюється інформація про заплановані та проведені заходи взаємодії поліції з громадськістю; приватних акторів у медіа-просторі (блогерів, лідерів думок у соціальних мережах); окремих митців та творчі спілки, які в ході організації та проведення виступів, концертів, виставок торкаються різних значущих в контексті взаємодії поліції з громадськістю питань; релігійні організації, капеланів поліції та військових капеланів, які активно організують зустрічі з працівниками та здобувачами закладів вищої освіти, практичними поліцейськими та громадськістю; заклади вищої освіти, які регулярно організують всеукраїнські та міжнародні науково-практичні конференції, круглі столи та інші заходи, до організації та проведення яких широко залучаються представники громадськості та поліції; науковці та наукові колективи (школи); громадські об'єднання, зокрема волонтерські і благодійні організації.

Література

1. Войцеховський А. В., Найда В. О. Новітні аспекти діяльності поліції в умовах європейської інтеграції // Сучасні проблеми правового, економічного та соціального розвитку держави : тези доп. Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Харків, 27 листоп. 2020 р.) / МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ. Харків, 2020. С. 34-36.
2. Великий енциклопедичний юридичний словник / за ред. Ю. С. Шемшученка. Київ: Юридична думка, 2007. 992 с.
3. Zezelj M. Lacan's Reasoning of the Subject. *Filozofska Istrazivanja*. 2013. № 33 (2). pp. 283-298.
4. Конституція України від 28.06.1996 № 254к/96-вр. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>.
5. Ao X., Tang Z., Zhang Q. Study on the Influence of Information Public on Government Credibility. In: 8th International Conference on Public Administration. Hyderabad, 25-27 October 2012. pp. 700-704.
6. Tsyhanov O., Chumachenko I., Panova I. Golub M. Public Policy in the sphere of activity of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine: Approaches to determining the essence and content. *Amazonia investiga*. 2020. № 9 (28). pp. 159-165.
7. Про Комплексний стратегічний план реформування органів правопорядку як частини сектору безпеки і оборони України на 2023-2027 роки : Указ Президента України від 11.05.2023 № 273/2023. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/273/2023#Text>.
8. Про правовий режим воєнного стану : Закон України від 12.05.2015 № 389-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/389-19/ed20231019#Text>.
9. Leggewie C. Media of Democracy. About the Interrelation between Democratization and Mediatization. *Politische Vierteljahresschrift*. 2009. URL: <https://www.webofscience.com/wos/woscc/full-record/WOS:000268582900003>.
10. Teng C., Chen H. Detection of Bloggers' interests: Using textual, temporal, and interactive features. In: IEEE/WIC/ACM International Conference on Web Intelligence and Intelligent Agent Technology (WI-IAT 2006). Hong Kong, 18-22 December 2006. URL: <https://www.webofscience.com/wos/woscc/full-record/WOS:000245469500061>.
11. Chaves M. Religious organizations - Data resources and research opportunities. *American Behavioral Scientist*. 2002. № 45 (10). pp. 1523-1549.
12. Про свободу совісті та релігійні організації : Закон України від 23.04.1991

№ 987-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/987-12#Text>.

13. Головна // Капеланський патруль : сайт. URL: <https://www.patrolchaplain.org/>.

14. Zhang Y., Zhang R. Modes and Management of Interaction between University and Stakeholders. In: 2008 International seminar on education management and engineering. Chengdu, 22 September. pp. 811-815.

15. Raja-Yusof R., Norman A., Abdul-Rahman S., Nazri N., Mohd-Yusoff Z. Cyber-volunteering: Social media affordances in fulfilling NGO social missions. *Computers in Human Behavior*. 2016. № 57. pp. 388-397.

THE SYSTEM OF SUBJECTS OF THE ORGANIZATION OF POLICE INTERACTION WITH THE PUBLIC IN THE CONDITIONS OF MARTIAL LAW

The article emphasizes that during the analysis of the process of police interaction with the public, it is important to single out those main subjects that set this process in motion, supporting its systematicity and diversity, as well as its dynamic development.

It is noted that under the subjects of the organization of police interaction with the public, it is appropriate to understand public authorities (officials) and institutions of civil society, which are independent and politically impartial and direct their socially useful and legal activities to the provision of services to the population with broad and mutually beneficial involvement to such activities of police and public representatives on the basis of partnership.

The circle of such subjects should include: the President of Ukraine, who acts as a guarantor of national resistance, ensuring the state's

defense capability and implementing a strategic course for the return of all temporarily occupied territories of Ukraine; Verkhovna Rada of Ukraine; Cabinet of Ministers of Ukraine; Ministry of Internal Affairs of Ukraine; bodies and units of the police; military administrations of settlements; foreign experts and representatives of international organizations who provide a politically unbiased assessment of the activities of both police bodies and units, as well as the public, formed on the basis of an analysis of the experience of various countries of the world; mass media, which form an information environment, within which information about planned and conducted measures of interaction between the police and the public is highlighted; private actors in the media space (bloggers, opinion leaders in social networks); individual artists and creative unions who, in the course of organizing and holding performances, concerts, exhibitions, touch on various significant issues in the context of police interaction with the public; religious organizations, police chaplains and military chaplains who actively organize meetings with employees and students of higher education institutions, practical police officers and the public; institutions of higher education that regularly organize all-Ukrainian and international scientific and practical conferences, round tables and other events, in the organization and conduct of which representatives of the public and the police are widely involved; scientists and scientific teams (schools); public associations, in particular volunteer and charitable organizations.

Key words: interaction, administrative and legal principles, police, public, martial law, system of subjects of the organization of interaction, foreign experience, improvement.